

Nr 65.

Ankom till riksdagens kansli den 8 juni 1917 kl. 10 e. m.

Bevillningsutskottets memorial, angående förslag till förordning om rätt att vid taxering för inkomst åtnjuta avdrag för erlagd tonnageavgift.

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp, Ollas A. Ericsson, K. A. Nilson, Antonsson, frih. Fleming, Bäckström, Östberg, frih. Palmstierna, Jespersen *), Källman *), Rune, Jonsson i Hökhult, Danström *), Elof Ljunggren *) Forssman *), Holmström, Jönsson i Revinge *), Jönsson i Boa och Uddenberg *).

*) Icke deltagit i justeringen av betänkandet.

Genom förordningen den 17 juni 1916 om tonnageavgift pålades rederinäringen för samma år en avsevärd extra avgift till det allmänna.

Med bifall till väckt motion har riksdagen nyligen beslutit, att tonnageavgift skall utgå även för 1917 enligt i huvudsak samma grunder som de förra året tillämpade.

Vid avgivande av innevarande års deklARATIONER hava vederbörande givetvis ställts inför frågan om rätten att vid beräkningen av den beskattningsbara inkomsten avdraga erlagd tonnageavgift. Enligt vad utskottet inhämtat, torde de skattskyldiga tämligen allmänt hava betraktat denna avgift såsom en kostnad för rörelsen och på den grund gjort avdrag för densamma. Emellertid lära bland taxeringsmyndigheterna meningarna vara delade om befogenheten av sådant avdrag. På vissa håll synes man vilja i förevarande avseende likställa tonnageavgiften med vanliga kronoutskylder, som ju icke få avdragas beträffande vare sig bevillningstaxeringen eller taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 7 saml. 54 häft. (Nr 65.)

Utan att ingå på någon tolkning av gällande lag vill utskottet hålla före, att i varje fall billigheten kräver, att tonnageavgiften i taxeringsavseende betraktas såsom en driftskostnad för rörelsen eller, för att begagna uttryckssättet i 11 § 2 mom. bevillningsförordningen och 9 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, en utgift för inkomstens förvärvande och bibehållande. Enligt stadgad praxis hava till sådana utgifter hänförts skogsaccis, sockerskatt, maltskatt, avgift för tillverkning och försäljning av brännvin m. fl. dylika avgifter till det allmänna, pålagda viss näringsverksamhet. Det synes utskottet icke vara motiverat att behandla tonnageavgiften annorlunda.

Då det emellertid, såsom antytts, yppats olika åsikter härutinnan, har utskottet ansett det till vinnande av enhetlig tillämpning erforderligt, att det uttryckligen stadgas, att tonnageavgift skall vara hänförlig till avdrag, varom i nyssnämnda författningsrum förmåles. Med avseende å tonnageavgiftens provisoriska karaktär torde lämpligaste formen vara, att en särskild förordning i ämnet utfärdas, och har utskottet härmed velat för riksdagen framlägga förslag till en sådan förordning.

Av den rådande osäkerheten i uppfattningen om gällande lag på förevarande punkt lär beträffande årets taxering hava följt eller följa, att en del skattskyldiga antingen själva underlåtit att göra avdrag eller ock av taxeringsmyndigheten förvägrats eller komma att vägras avdrag. Det synes rättvist, att även åt dessa beredes tillfälle till rättelse häruti, och att den ifrågasatta förordningen för sådant ändamål göres tillämplig omedelbart. De skattskyldiga skulle då hava att i besvär över taxeringen påyrka ifrågavarande avdrag med åberopande av den nya förordningen. Den väg, som härvid skulle stå dem öppen å orter, där taxeringsnämnderna redan slutat sitt arbete för året, vore klagan hos prövningsnämnderna. Nu kan emellertid tänkas, att många icke kunna få kännedom om den nya förordningen i tillräckligt god tid för att kunna föra sådan talan. Utskottet har därför ansett de särskilda förhållandena i denna sak för 1917 påkalla en extraordinär besvärsmätt och i sitt förslag till förordning upptagit stadgande om rätt till omedelbar talan hos kammarrätten inom den tid och på det sätt, som stadgas i 49 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Under åberopande av det ovan anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte besluta hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville snarast möjligt utfärda följande

**Förordning om rätt att vid taxering för inkomst åtnjuta
avdrag för erlagd tonnageavgift.**

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

En var, som för år 1916 eller 1917 erlagt tonnageavgift, vare berättigad att vid taxering enligt gällande bevillningsförordning och förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt av inkomst genom rederirörelse åtnjuta avdrag för beloppet av för det nästföregående året erlagd tonnageavgift såsom en driftkostnad för rörelsen.

2 §.

Har någon, som icke vid taxering år 1917 erhållit avdrag för tonnageavgift, underlåtit att i vederbörlig ordning överklaga sin taxering, äge ändock i fråga om rätten till sådant avdrag anföra besvär hos kammarrätten inom den tid och på det sätt, som i 49 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering stadgas.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Stockholm den 8 juni 1917.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
